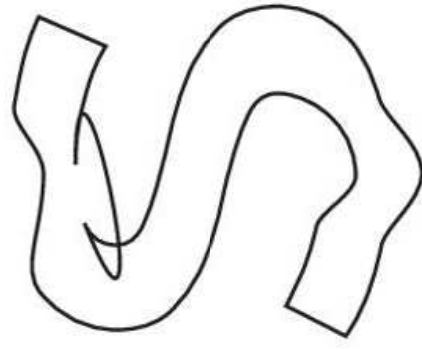
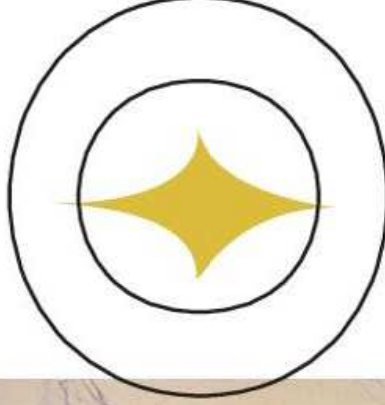
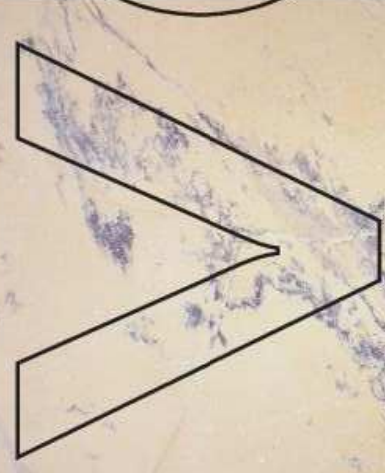
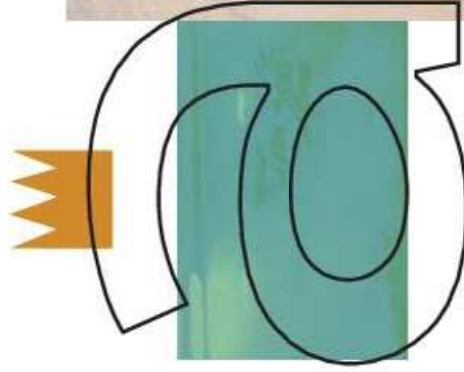

městský obvod
Poruba Vás zve na výstavu

Maria Aksinina Anna Khmeleva

15. 2. – 17. 4. 2022

vernisaž 15. 2. od 17:00
hudební vstup o-goshi

pasáž bývalého kina Dukla
Hlavní třída
Ostrava-Poruba

OSTRAVA!!!
PORUBA

Heimstadten

FAIRNOVA
PORUBA

LEKÁRNÍ JPC

Do češtiny obtížně přeložitelný pojem avos' (авос), který se objevuje v názvu výstavy, charakterizuje postoj člověka, jenž ignoruje možné problémy. Značí (slepou) víru v zázrak, stejně jako smíření s pocitem nejistoty. Jsou v něm současně obsaženy odolnost i fatalismus, což se mnohým poji s typickým rysem ruské povahy. Už Alexandr Puškin v Evženu Oněginovi ostatně nazval avos' ruským šiboletem, rozumějme znamením, jímž se Rusové odlišují od jiných. Avos' je pak také možná důvod, proč jsou Rusové, více než jiné národy, náchylnější k utopím a Rusko místem, kde je rozpor mezi idejemi a jejich naplňováním snad nejmarkantnější na světě.

Každá z autorek se k tomuto základnímu tematickému rámci vztahuje po svém. Maria Aksinina se ponejvíce uchyluje do světa mýtů a pohádek, které pro ni značí nejen kontakt s domovinou a dětstvím prožitým na Urale, nýbrž i řád ve světě, jenž jinak ne vždy dává smysl. Její výtvarný jazyk čerpá stejnou měrou z folklórní tradice tzv. luboků, tedy lidových tisků kombinujících ilustrace s textem, i ze suprematických či konstruktivistických obrazů, v nichž se symbolický jazyk pozvolna podrobuje řeči geometrie. Aksininy textilní koláže jsou ovšem také poctou její babičce, která po domácku vytvářela různé artefakty, od panenek přes koberečky až po panneau s pohádkovými příběhy, jimiž zdobila svůj

příbytek, a které v autorčině mysli dodnes vyvolávají pocity bezpečí a rodinné společnosti.

V tom se také Aksinina potkává s druhou autorkou, Annou Khmelevou. I ona ve svých pracích exponuje ústřední téma zejména ve vztahu k materialitě a domácí tvůrčivosti, ovšem bez potřeby citového ukotvení přímo v rodině. Její výtvarná řeč je také méně jednoznačná. Skrze její fotografie a instalace – obvykle křížící civilnost s lyrickým abstrahováním – se však možná ještě neúprosněji vyjevuje melancholie a lacinost materiálů, která je nutným podhoubím těchto aktivit. Její práce v každém případě potřebují čas, protože náš pohled zprvu téká po povrchu a texturách, aby se teprve po nějaké době pohroužil hlouběji a začal pod tímto povrchem objevovat další prostory. V této dialektice přepychu a ubohosti, krásy a kýče, zjevného a skrytého, banálního a závažného, nám ale autorka zároveň pomáhá rozkrýt transcendentální rozměr.

Snad i proto se mi v této souvislosti do mysli vkrádá vzpomínka na benediktského opata Sugera, jenž byl přesvědčený, že k nehmotným věcem lze dospět jen skrze ty, které hmotné jsou.

Tomáš Knoflíček

Maria Aksinina
*1997 v Jekatěrinburgu (RU), žije a pracuje v Praze a Ostravě

Maria Aksinina je absolventka ateliéru Volné grafiky Fakulty umění Ostravské univerzity (2021). Její práce se pohybují v širokém řečišti médií, od grafiky a fotografie přes instalace, objekty až po autorské knihy. Tematicky akcentují zejména problematiku paměti, domova, dětství či identity, k čemuž mohl přispět i pocit dlího vykořenezení podminěný životem mimo vlast. Maria Aksinina je finalistka Ceny Startpoint 2021.

Anna Khmeleva
*1995 v Temirtau (KZ), žije a pracuje v Praze a Ostravě

Anna Khmeleva je absolventka ateliéru Tvůrčí fotografie Ostravské univerzity (2021), část studia ale strávila v ateliéru Fotografie II na Vysočanech. Je celá tvorba autorky je soustředěna na hledání genia loci zvoleného místa, na pátrání po identitě jejího nového domova, ale i rodiště (např. soubor Ruská duše). Anna Khmeleva pracuje s velmi úsporným a čistým fotografickým jazykem, výstupem jsou nejčastěji konceptuálně laděné instalace.